

24 SEPTEMBER 2017 – VIJFENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 55, 6-9

Zoekt de Heer nu Hij zich laat vinden, roept Hem aan nu Hij nabij is. De ongerechte moet zijn weg verlaten, de zondaar zijn gedachten; hij moet naar de Heer terugkeren – de Heer zal zich erbarmen – terug naar onze God, die altijd wil vergeven. Uw gedachten zijn nu eenmaal niet mijn gedachten, mijn wegen niet uw wegen – is de godsspraak van de Heer – maar zoals de hemel hoog boven de aarde is, zo hoog gaan mijn wegen uw wegen te boven en mijn gedachten uw gedachten.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE FILIPPENZEN 1, 20C-24.27A

Broeders en zusters,
Of ik leven moet of sterven, Christus zal in mij verheerlijkt worden. Voor mij toch is het leven Christus en het sterven een winst. Maar blijf ik leven, dan wacht mij vruchtbare arbeid. Daarom weet ik niet wat ik moet kiezen. Ik word naar twee kanten getrokken: ik verlang heen te gaan om met Christus te zijn, want dat is verreweg het beste. Maar voor u is het nuttiger dat ik nog hier blijf. Alleen, gij moet een leven leiden dat het evangelie van Christus waardig is.

EVANGELIE

MATTEUS 20, 1-16

In die tijd vertelde Jezus zijn leerlingen de volgende gelijkenis:

„Met het Rijk der hemelen is het als met een landeigenaar die vroeg in de morgen uitging om arbeiders te huren voor zijn wijngaard. Hij werd het met de arbeiders eens voor een tienling per dag en stuurde ze naar zijn wijngaard.”

„Rond het derde uur ging hij er weer op uit en zag nog anderen werkloos op de markt staan. En hij zei tot hen: ‘Gaat ook naar mijn wijngaard en ik zal u geven wat billijk is.’ En zij gingen.”

„Rond het zesde en negende uur ging hij nog eens uit en deed hetzelfde.”

„Rond het elfde uur ging hij opnieuw uit en vond er weer anderen staan. Hij zei tot hen: ‘Wat staat ge heel de dag werkloos?’ Ze antwoordden hem: ‘Niemand heeft ons gehuurd.’ Daarop zei hij tot hen: ‘Gaat ook gij naar mijn wijngaard.’”

„Bij het vallen van de avond sprak de eigenaar van de wijngaard tot zijn rentmeester: ‘Roep de arbeiders en betaal hun uit, te beginnen met de laatsten en zo tot de eersten.’ Toen de arbeiders van het elfde uur kwamen, kregen zij elk een tienling; toen nu ook de eersten kwamen, meenden dezen dat zij meer zouden krijgen, maar ook zij kregen ieder de overeengekomen tienling. Ze namen hem wel aan, maar begonnen tegen de landeigenaar te morren en zeiden: ‘Dezen hier, die het laatst gekomen zijn, hebben maar één uur gewerkt en gij stelt ze gelijk met ons die de last van de dag en de brandende hitte hebben gedragen.’ Maar hij antwoordde een van hen: ‘Vriend, ik doe u toch geen onrecht? Zijt gij niet met mij overeengekomen voor een tienling? Neem wat u toekomt en ga heen. Mag ik soms met het mijne niet doen wat ik verkies, of zijt ge kwaad, omdat ik goed ben?’”

„Zo zullen de laatsten de eersten en de eersten de laatsten zijn.”

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Geen graaicultuur
in het koninkrijk

EVANGELIE • Het geld blijft rollen in het evangelie van Matteüs. Vorige zondag: geld en schulden. Vandaag: geld en werk. We komen terecht op de arbeidsmarkt van alle tijden. Werknemers worden er ingehuurd. Flexijobs voor 1 tienling ofte 1 denarie per dag. Niet slecht betaald: voor 1 denarie kon je een schaap kopen, lees ik op debijbel.nl, of dertig mussen, of vijftien porties wijn. Jezus vertelt in een gelijkenis hoe een werkgever zijn arbeiders die denarie uitbetaalt, ongeacht het uur waarop ze begonnen te werken. Dit is onalledaags. De vroegelingen – die het laatst uitbetaald worden – zijn daarover misnoegd. Zij hebben toch veel langer gewerkt?

„De laatsten zullen de eersten zijn en de eersten de laatsten.” Dat is de mise-en-scène van die gelijkenis. Om de draagwijdte daarvan te vatten, loont het de moeite even van achteren naar voren te bladeren in het verhaal van Matteüs. Kortgeleden had een rijke jongeling Jezus gevraagd wat voor goeds hij moest doen om het eeuwige leven te krijgen. Zijn bezit was zijn probleem. Het hield hem weg van het koninkrijk. De leerlingen vroegen zich af of er dan nog wel iemand gered zal worden. Natuurlijk wilden ze vooral hun eigen heilszekerheid veiligstellen. Petrus zegt: „Wij hebben toch alles achtergelaten en zijn U gevolgd? Wat zullen wij daarvoor krijgen?” Jezus stelt hen gerust. De leerlingen zijn bij Hem goed verzekerd. „Toch zullen de eersten de laatsten zijn en de laatsten de eersten” (zie Matteüs 19, 16-30). Daarna vertelt Jezus hen de gelijkenis van de arbeiders. Vervolgens trekken ze voort naar Jeruzalem. De kruisweg wacht. Nog vóór het zover is, probeert de moeder van Jakobus en Johannes de positie van haar zonen veilig te stellen. Jezus stelt dat wie de eerste wil zijn vooral dienaar moet zijn en bereid zijn de beker te drinken die Hij zal drinken (zie Matteüs 20, 17-28).

Met de arbeiders van het eerste uur heeft Jezus zijn leerlingen voor ogen. Als de eerstelingen van de wijngaard mogen ze zich niet laten verleiden hun eigen aandeel aan het eeuwige leven te willen veiligstellen. Dit is niet heilzaam voor de rest van de wijngaard. Zij die na hen komen hebben evenveel rechten. Doet de Heer in zijn onmetelijke barmhartigheid niet met het zijne wat Hij wil? Aan de eersten wordt daarmee geen onrecht gedaan. Zij blijven ontvangen wat overeengekomen was. Van hun eeuwige leven moeten ze niets inleveren. En is een verlangen naar nog meer eeuwig leven niet absurd?

De neiging van de eersten ‘naar meer’ is herkenbaar. Wie langer werkt, moet meer krijgen dan wie minder werkt. Strikte rechtvaardigheid, heet dat dan. Zoals die topman van een supermarktketen die een jaarsalaris binnenhaalt waarvoor een rekkenvuller tweehonderd-negenennegentig jaar zou moeten werken. Aan het loket van uitbetaling in het koninkrijk wordt anders gerekend. Daar geldt een zelfde loon voor iedereen, ook voor hen die minder lang presteerden. Zelfs al zijn ze maar te elfder ure aan de slag gegaan in de wijngaard. Misschien waren ze wel zolang werkloos, omdat niemand een beroep op hen deed. Tot de Heer hen riep.

Tot slot. Hoewel alle vroegelingen aan het morren slaan, richt de landeigenaar zich in de gelijkenis slechts tot één van hen. Antwoordt Jezus daarmee op de vraag van Petrus, zijn allereerste vriend? Laat hij ophouden met morren en zich liever verbazen over de goedheid van God die aan niemand iets tekortdoet. Het eeuwige leven is voor iedereen weggelegd. Een loon niet voor één dag, maar voor altijd. Dat is de rechtvaardigheid van het koninkrijk.

EERSTE LEZING • De profeet Jesaja versterkt de roep van God. Onze gedachten zijn zo weinig die van God. Er gaapt een hemelsgrote kloof tussen beide en toch laat God zich vinden. In zijn ontferming vergeeft Hij ons veelvuldig. Verlaat je eigen weg en keer terug naar de Heer. In zijn nabijheid wacht Hij op je.

LEZING UIT PAULUS • Een nieuwe brief op de leestafel: aan de geloofsgemeenschap van Filippi. Geschreven vanuit de gevangenis. Zoiets kleurt de toon. Misschien wordt Paulus gedood. Het kan hem niets schelen. Voor hem is Christus hét leven en dan is sterven winst. Maar omwille van de Filippenzen is het misschien toch beter dat Paulus nog wat op aarde blijft. Van belang voor hem is dat de Filippenzen een leven leiden waardig aan de verkondiging van het evangelie.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be